

nogen Tvivl tilbage, inden man beslutter, om denne Sag maa fremmes eller ikke, om min Hensigt, skal jeg bemærke, at det hovedsagelig har været mit Formaal igjennem en Afgjorelse af dette enkelte Tilfælde at komme til at bringe Sagen i det Hele til Underhandling med Regjeringen, og om muligt ved Afgjorelsen af denne enkelte Sag at skabe et Præcedens for lignende Sagers Afgjorelse.

Da Ingen mere begjærede Ordet, sattes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde nyde Fremme, hvilket eenstemmigt vedtoges med 78 Stemmer.

Man gik derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen: Spørgsmaal om Fremme af det af Rigsdagsmanden for Færøerne (N. Winther) indbragte Forslag om Henviisning til Indenrigsministeriet af et Andragende fra Færøerne angaaende Bjergeløn.

N. Winther: Da der i Dag kun er Spørgsmaal om, hvorvidt denne Sag maa nyde Fremme, skal jeg ikke gaae videre dybt ind paa Behandlingen af det Spørgsmaal, som næstes afgjort ved det indgivne Andragende, men jeg skal navnlig holde mig til den Gang, som Sagen har havt. Jeg haaber, at de mange forgjæves Forsøg, som ere skeete, for at faae en Amtsresolution forandret, der tilskyndende er vigtig, og især de forgjæves Forsøg, der ere skeete, blot for at faae Lys i Sagen, ville være Anledning nok for det ærede Thing til idermindste at tillade, at Sagen maa nyde Fremme, og altsaa komme under Behandling her i Thinget. Det Andragende fra Færøernes Lagthing, som jeg har tilladt mig at indbringe i Thinget, grunder sig paa et Andragende, som har været indgivet til Lagthinget fra nogle af Beboerne paa Baago, hvori de meddele, at de efter vedkommende Sysselemands Opfordring have bjerget en stor Deel Sommer, som i Januar Maaned 1850 indstrandede paa den saakaldte Midvaags Ur, men at de af Amtmanden kun ere tilstaaede 15 β for hver Dag, de have anvendt paa Bjergringen, naaget denne var forbunden med megen Besvær, ja endog stundom med Livsfare, medens Beboerne af en tilgrændsende Bygd, som bleve beordrede til om Sommeren

at føre Sommeret til denne Bygd, bleve tilstaaede en langt rigeligere Betaling. Som naturligt er, fandt Beboerne paa Baago sig høilig forurettede herved, og de indgave derfor et Andragende til Indenrigsministeriet, men dets Resolution, som blev afgiven, medens den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts Vden, Balgfreds (Eiliffsch) var Indenrigsminister, lød paa den gamle Melodie: at man ikke fandt Anledning til at indlade sig paa Andragendet, og at det maatte have sit Forblivende ved den af Amtmanden afgivne Resolution. Beboerne paa Baago kunde imidlertid ikke slaae sig til Ro herved; de henvendte sig derfor til Lagthinget, da dette var traadt sammen. De troede nemlig, saaledes som de yttre sig i deres Andragende, at Vedkommende ikke vare blevne tilstrækkelig oplyste om Sagens Sammenhæng, og at det vilde lykkes Lagthinget at skaffe Lys i Sagen — men forgjæves; ligesom Amtmanden, som Lagthingets Formand, gjorde Alt, hvad der stod i hans Magt for at bringe Lagthinget til at afvise dette Andragende, saaledes har han, da Thinget alligevel besluttede at tage dette Andragende under Behandling (Hør!), naaget at meddele det Udvalg, som i den Anledning blev nedsat, og hvoraf jeg selv var Medlem, Oplysning om hvad der var passeret i Sagen, og han har endog antydnet, at Udvalget ved blot at anmode om disse Oplysninger, havde brugt en ikke lovmedholdelig Fremgangsmaade. Da Udvalget saaledes ikke var istand til at belyse Sagen ved Hjælp af autentiske Oplysninger, søgte det andersteds fra at erholde alle de Oplysninger, som kunde erholdes, og det har i Genhold til de saaledes erhvervede Oplysninger afgivet en temmelig udførlig Betænkning, som findes vedlagt det Andragende, jeg har tilladt mig at indbringe. I denne Betænkning har Udvalget — og Lagthinget har i sit Andragende til Rigsdagen sluttet sig til, hvad Udvalget har anført, — udtalt sig til Fordeel for det indgivne Andragende. Jeg skal i den Anledning især henlede Opmærksomheden paa, at Udvalget har søgt at bespare det Spørgsmaal, hvem der kunde betragtes som de egentlige Bjergere i det omhandlede Tilfælde, enten Beboerne paa Baago, der, som jeg har tilladt